

139

PAMPHILVS AD LECTOREM.

Al. Q. nom.

Cum ad octauum kalendarum sextilis acutissimi ingenii et utriusque lingue litteratissimi Angeli Politiani epistola mihi quædam demonstrata de obitu diui Laurentii Medicis fuisset ab exactissimis uiris Andrea Magnanimo et Alexandro Sartio bononiensibus: fuit ea quidem mihi quæ gratissima ac longe iucundissima perlegenti: neque potui maiori affici gaudio ex acumine atque stili robore: Est enim undique magis repleta uarietate ornata salibus pluribus depicta clausulis quæ uiderim nusquam antea: Cogitavi ego: ut qui me tanto opere delectarant: afficerem eisdem aliquo munere refrigerii: quo mihi frequentius recondita patefaciant: qualiacumque illi Politiani amatissimi quotidie habeant et in eorum uersentur manibus: Curavi igitur eam impressoribus tradere: ut et alii quoque phœbicolæ ea profuerent uoluptate mea opera: quam ego gnauia atque diligentia fessineorum perceperam ex animo.

Vale.

1
A. ANGELVS, Politianus Iacobo Antiquario suo
Sal. Vulgare est / ut qui serius paulo ad amicorū
litteras respōdeant / nimias occupationes suas ex
eufent. Ego uero quominus mature ad te rescripserim / non
tam culpam confero in occupatōnes / quā quā ne ipsæ quide m
defuerunt: quā in acerbissimū potius hunc dolorem: quē mihi
eius uiri obitus adtulit: cuius parrociniō nuper unus ex om
nibus litterarū professoribus / et eram fortunatissimus / et ha
bebar. Illo igitur nunc extincto / qui fuerat unicus auctor
eruditi laboris: Videlicet ardor et scribendi noster extinctus
est: omnisq; ppe ueterum studiorū alacritas elanguit. Sed
si tātus amor casus cognoscere nostros: et qualem se ille uir
in extremo quasi uitæ actu gesserit audire: quā et fletu im
pedior / et a recordatione ipsa / quasiq; retractione doloris
abhorret animus / ac resistit: obtemperabo tamen tuæ tantæ
ac tam honestæ uoluntati / cui deesse pro instituta inter nos
amicicia / neq; uolo / neq; possum: Nam pfecto ipsemet mihi
bi nimium et inciuiliter uiderer / et inhumanus / si tibi et tali ui
ro let meū tam studioso / rem ausim prorsus ullam denegare.
Ceterū quoniam de quo tibi a nobis scribi postulas / id eius
modi est / ut facilius sensu quodam animi tacito / et cogitatō
ne cōprehendatur: quā aut uerbis / aut litteris exprimi possit /
hac lege tibi iam nunc obsequium nostrum astringimus / ut
neq; id polliceamur / quod implere non possimus: et siquid
tamen possimus / tua certe causa non recusemus. Laboraue
rat igitur circiter menses duos Laurentius Medices e dolori
bus his qui quoniam uiscerū cartilagini inhæreant / ex argu
mento Hypochondrii appellantur: Hi tamen si neminem

sua quidē ui iugulant / quōniā tamē acutissimi sunt etiā iu-
 re molestissimi perhibentur. sed. n. in Laurētio / fatone / dixē-
 rim / an iscitia incuriaq; medentiū id euenit / ut dum curatio
 doloribus adhibetur / Febris una omniū insidiosissima cōtra-
 cta sit / quæ sensim illapsa / nō quidem in arterias / aut uenas /
 sicuti ceteræ solent / sed in artus / in uiscera / in neruos / in ossa
 quoq; et medullas incubuerit . Ea uero quod subtiliter ac la-
 tenter / quasiq; leibus uestigiis irreperat / parū primo aīma
 uersa / dein uero / cū satis magnā sui significatōnem dedisset /
 nō tamen pro eo ac debuit diligenter curata / sic hōinem de-
 bilitauerat prorsus / atq; afflixerat / ut nō uiribus mō / sed cor-
 pore etiā pene omni amisso / et cōsūpto distabelceret. Quare
 pridie q̄ naturæ satisfaceret / cū quidem i uilla Caregia cuba-
 ret eger / ita repente cōcidit totus / nullam ut iam suæ salutis
 spem reliquam ostenderet. Quod homo / ut semper cautissi-
 mus intellegens / nihil prius habuit / q̄ ut animæ Medicū ar-
 cesseret / cui de cōtractis tota uita noxiis / Christiano ritu cōfi-
 tere. Quem ego hōinem postea mirabundum / sic prope au-
 diui narrantem : Nihil sibi unq̄ neq; maius / neq; incredibili-
 us uisū : quā quomō Laurentius / cōstrans paratusq; aduersus
 mortem / atq; iperterritus / et præteritorū meminisset / et præse-
 tia dispensasset / et de futuris item religiosissime / prudentissi-
 meq; cauisset. Nocte dein media quiescenti / meditantiq; sa-
 cerdos adesse cū sacramento nuntiatur. Ibi uero excussus / p-
 cul / iquit / a me hoc absit / Patiar ut Iesum meū qui me finxit /
 qui me redemit / adusq; cubiculum hoc uenire : Tollite hinc
 obsecro me quamprimum . Tollite / ut Domino occurram :
 Et cum dicto subleuans ipse se quātum poterat / atq; animo

corporis ībecillitatem sustentans/ iter familiarīū manus/ ob
uiam seniori/ ad aulam usq; p̄cedit: cuius ad genua p̄repēs/
supplexq; ac lacrimans/ tu ne inquit/ mitissime Iesu/ tu neq;
simū hunc seruū tuū dignaris iūisere? At quod dixi seruū/
īmo uero hostem potius/ et quidem ingratiſsimū/ qui tantis
abſte cumulatus beneficiis/ nec tibi dicto unquā audiens fu
erim/ et tuam totiens maiestatem leſerim: Quod ego te per
illā/ qua genus omne hominū cōplecteris caritatem: quaq;
te calitus ad nos ī terram deduxit: noſtræq; humanitatis in
duit ī uolucris: quæ famem/ quæ sitim/ quæ frigus/ æstū/ labo
res/ irrisus/ cōtumelias/ flagella/ et uerbera/ quæ postremo ē
mortem/ crucemq; subire te cōpulis: Per hanc ego te saluti
fer Iesu/ quaſo/ obtestorq; auertas faciem a peccatis meis:
ut cū ante tribunal tuū conſitero/ quo me iam dudū citari
plane sentio/ nō mea fraus/ nō culpa plectatur: sed tuæ cru
cis meritis cōdonetur. Valeat/ ualeat in causa mea sanguis
ille tuus/ Iesu preciosiſſimus: quem pro afferendis in liberta
tem hominibus in ara illa sublimi noſtræ redemptionis effu
disti. Hæc/ atq; alia cū diceret lacrimans ip̄e/ lacrimantibus
q; qui aderant/ uniuersis/ iubet eum tandem sacerdos at
tolli/ atq; in lectulū suū: quo sacramentū cōmodius admī
nistraretur referri: quod ille cum aliquādiu facturū negaſ
ſet/ tamen ne seniori suo foret minus obsequens/ exorari se
paſſus/ iteratis eiusedē ferme ſententiæ uerbis/ corpus/ ac fan
guinem Dominicū/ plenus iam ſanctitatis/ et diuina qua
dam maiestate uerendus accepit. Tum conſolari petrū fili
um (nam reliqui aberant) exorſus ferret æquo animo uim
neceſſitatis admonebat: Non de futurum calitus patrociniū
qđ ne ſibi quē unquā in tantis rerū/ fortunæq; uarietatib;

defuisset. Virtutem modo et bonam mentem coleret bene
 consulta bonos euentus paritura. Post illa contemplabun
 dus aliquandiu quieuit: Exclusis dein ceteris eundem ad se
 natu uocat. Multa monet: Multa precipit: Multa edocet:
 quæ nondum foras emanarunt: Plena omnia tamen (sicuti
 audimus) et sapientia singularis et sanctimonia: Quorum
 tamen unum quod scire nobis quidem licuerit ad scribam.
 Ciues inquit mi Petre successorem te meum haud dubie a
 gnoscent: Nec autem uereor ne non eadem futurus aucto
 ritate in hac re. p. sis qua nos ipsi ad hanc diem fuerimus:
 Sed quoniam ciuitas omnis corpus est (quod aiunt) multo
 rum capitul neq; mos geri singulis potest memento in eius
 modi uarietatibus id consiliu sequi semper: quod esse q̄ ho
 nestissimu intelleges: Magisq; uniuersitatis q̄ seorsum cui
 usq; ratioem habeto. Mandauit et de funere: ut scilicet Aui
 Cosmi exemplo iusta sibi fierent itra modum uidelicet cu:
 qui priuato conueniat. Venit dein Ticino Lazarus uester
 Medicus (ut quidem uisum est) experiētissimus: qui tamen
 fero aduocatus nequid inexptu relinqueret / preciosissima
 quædam gemmis omne genus / margaritisq; conterendis me
 dicamenta temptabat. Quærit ibi tum ex familiaribus Lau
 rentius (iam. n. admissi aliquot fueramus) quid ille agitarer
 Medicus: quid moliretur: cui cu ego respondiſsem: Epithel
 ma eu cocinnare / quo præcordia fouerentur: Agnita ille sta
 tim uoce ac me hilare intuens ut semp solitus Heus inquit
 Heus Angele. simul brachia iam exhausta uirib; egre attol
 lens manus ambas arctissime præhendit: Me uero singultus
 lacrimaq; cu occupauissent quas celare tamen reiecta certu
 ce conabar: nihilo ille commotior etiam atq; etiã manus re

tentaba t. Vbi autē p̄sensit fletu adhuc p̄pediri me quomi-
nus ei op̄ā darem sensim. s. eas q̄siq̄ dissimulanter omisit.
Ego me autē cōtinuo ī penetrale thalami conicio flentem: at
q̄ habenas (ut ita dicā) dolori et lacrimis laxo. Mox tamen
revertor eodem siccatīs quantū licebat oculis. Ille ubi me
uidit: Vidit autē statim uocat ad se rursū quæritq̄ p̄blandes
Quid Picus Mirandula suus ageret. Respōdeo manere eū
in urbe: quod uereat̄ ne illo si ueniat molestior sit. At ego ī
quit uicissim: ni uerear ne molestū sit ei hoc iter: uidere atq̄
alloq̄ extremū exoptem: prius q̄ plane a uobis emigro. Vin-
tu īq̄ arcessatur? Ego uero ait ille q̄ primū. Ita sane facio. ue-
nerat iam assederat: Atq̄ ego quoq̄ iuxta genibus icubue-
ram: quo loquentem Patronū facilius utpote defecta iā uo-
cula exaudirem. Bone Deus: qua ille hūc hōinem comitate:
qua hūanitate: quibus etiam quasi blanditiis excepit: Roga-
uit primo ignosceret: quod ei laborem hūc iniunxisset: amo-
ri hoc tamen et beniuolentiæ in illū suæ adscriberet: libenti-
us se se animam editurū: si prius amicissimi hominis aspectu
morientes oculos satiasset. Tū sermones iniecit urbanos: ut
solebat: et familiares: Nōnihil etiam tūc quoq̄ iocato nobis
cū: quin utrosq̄ ituens nos: uellem: ait: distulisset me saltem
mors hac: ad eū diem: quo uestram plane bibliothecam ab-
soluissem: Ne multis. Abierat uix dū Picus: cū Ferrariensis
Hieronymus insignis: et doctrina: et sanctimōia uir: celestis
q̄ doctrinæ prædicator egregius cubiculū ingredit̄. Hortat̄
ut fidē teneat: Ille uero tenere se ait icōcussam: Vt q̄ emēda-
tissime post hac uiuere destinet. s. facturū obnixe respōdit.
Vt mortem deniq̄: si necesse sit: æquo animo toleret: Nihil
uero inq̄t ille: iucundius: siq̄dem ita deo decretū sit. Recede

142

bat homo. iā / cū Laurentius / Heus / iqt. Benedictōnem pater
priusq̄ / a nobis proficisceris: simul demisso capite / uultuq̄ / et
ī omnem piæ relligiōis imaginem formatus / subinde ad uer-
ba illius / et preces / rite / ac memoriter responsitabat: Ne tantū
lū q̄dem familiariū luctu apto iam / neq̄ se ulterius dissimu-
lante / cōmotus: Diceres indictā cæteris / uno excepto Lauren-
tio mortem: sic. s. unus ex oībus ipse / nullā doloris / nullam p̄-
rurbatōis / nullam tristitiæ / significationem dabat: cōsuetūq̄
animi rigorem / constantiam / æquabilitatem / magnitudinem /
ad extremū usq̄ spiritū p̄ducebat. Instabant Medici ad huc
tamen: et ne nihil agere uiderent / officiosissime hominē ue-
xabant. Nihil ille tamen asp̄nari / nihil auersari / quod illi mo-
do obtulissent: nō q̄dem quoniam spe uitæ blādientis illice-
ret. Sed ne quem forte moriens / uel leuissime p̄stringeret: a-
deoq̄ fortis ad extremū p̄stitit / ut de sua quoq̄ ipsius morte
nō nihil cauillaret: sicuti cū Porrigenti cuidam cibum / ro-
gantiq̄ mox / q̄ placuisset. Respōdit / q̄ solet morienti. Post
id blande singulos amplexatus / petitaq̄ suppliciter uenia / si
cui / grauior forte / si molestior morbi uitio fuisset: Totum se
post illa perunctioni summa / demigrantisq̄ animæ commē-
dationi dedidit. Recitari dein euangelica historia cœpta est /
qua. s. irrogati Christo cruciatus explicant: cuius ille agno-
scere se uerba / et sententias p̄pe omnis / mō labra tacitus mo-
uens / modo lāguentis oculos erigens / iterdū etiam digitorū
gestu significabat. Postremo sigillū crucifixi argenteū / mar-
garitis gemmisq̄ magnifice adornatum / defixis usq̄ quaq̄
oculis intuens identidemq̄ deosculās / exspirauit: Vir ad oīs
sūma natus / et q̄ flantem / reflantemq̄ totiēs fortunam / usq̄
adeo sit alterna uelificatōe moderatus / ut nescias utrū secun-

dis rebo cōstantior an aduersis æq̄or ac tempantior apparue
rit. Ingenio uero tãto / ac tam facili et p̄spicaci ut q̄bus i sin
gulis excellere / alii magnũ putant. Ille i uniuersis p̄iter emie
ret. Nam p̄bitatem / iustitiã / fidem / nemo arbitror / nescit: ita
sibi Laurenti Medicis pectus / atq̄ animũ / quasi gratissimũ
aliq̄d̄ domiciliũ / Templũq̄ delegisse. Iam comitas / hũanitas
affabilitas quanta fuerit? eximia quadam i eum totius popu
li atq̄ oĩum plane ordium beniuolentia declarãt. Sed. n. in
ter hæc oĩa / liberalitas tamẽ / et magnificentia explẽdescebat:
quæ illũ pene imortali quadam gloria / ad Deos usq̄ p̄uexe
rat: Cũ iterim nihil ille famæ duntaxat causa / et nomis / oĩa
uero uirtutis amore p̄sequebañt. Quanto aut litteratos ho
mines studio cõplectebañt? Quantũ honoris / Quantum eti
am reuerentiæ oĩbus exhibebat. Quantum deniq̄ op̄a idul
striaq̄ suæ congrendis toto orbe. Terrarũ / coemendisq̄ lin
guæ utriusq̄ uoluminibõ posuit. Quãtosq̄ i ea re / quã ima
nes sumptus fecit: Vt non ætas modo hæc / aut hoc sæculũ /
Sed posteritas etiam ip̄a / maximam i huius hoĩs iteritu iactu
ram fecerit. Ceterũ cõsolant̄ nos maximo i luctu / liberi eius
tanto patre dignissimi: Quorum q̄ maximus natu Petrus /
uix dum primum et uigesimum igressus annũ / tanta iam et
grauitate / et prudentia / et auctoritate molem totius Rei. p.
sustentat: ut i eo statim reuixisse genitor Laurentius existi
metur. Alter annorum duodeuiginti. Ioannes et Cardinalis
amplissimõ (q̄d̄ nũquã cuiquam id ætatis cõtigerit) et idem
Pontifici Max. non i ecclesiæ patrimonio duntaxat: Sed in
patriæ quoq̄ suæ ditione legatus. Talem tantumq̄ se iam
tam arduis negociis gerit / et præstat / ut omniũ i se mortaliũ
oculos cõuerterit / atq̄ incredibilem quandam / cui respõsurus

planissime est/expectationem concitauerit. Tertius porro
 Iulianus impubes adhuc/pudore tamen/ ac uenustate neq;
 non probitatis: et ingenii mirifica quadam / suauiissimaq;
 indole / totius sibi iam ciuitatis animos deuinxit. Verum ut
 de aliis in praesenti taceam / de Petro certe ipso cohibere me
 nō possum/quin recenti re/testimonium hoc loco paternū
 adscribam. Duobus circiter ante obitum mensibus / cum in
 suo cubiculo sedens (ut solebat) Laurentius/de philosophia
 et litteris nobiscum fabularetur / ac se destinasse diceret reli
 quam aetatem in hiis studiis mecum/et cum Ficino / Picoq;
 ipso Mirandula consumere/procul scilicet ab urbe et strepi
 tu / negabam equidem hoc ei per suos ciues licere: Qui qui
 dem in dies uiderentur magis / magisq; ipsius et consilium/
 et auctoritatem desideraturi. Tum subridens ille/ atqui iam
 inquit/ uices nostras alumno tuo delegabimus: atq; in eum
 sarcinam hanc / et onus omne reclinabimus: Cumq; ego
 rogassem / an adhuc in adulescente / tantum uirium depre
 hendisset/ut eis bona fide icumbere iam possemus. Ego ue
 ro/ ait ille/ quanta eius / et q̄ solida/ uideo esse fundamenta /
 laturum spero haud dubie quidq; in edificauero: Caue au
 tem putes Angele/ quēquā adhuc ex nostris indole fuisse tā
 ta/ quantam iam Petrus ostendit/ ut sperem fore/ atq; adeo
 augurer (nisi me ipius ingenii aliquot iam experimenta fefel
 lerit) ne cui sit maiorū suorū cōcessurus: Atq; huius quidē
 iudicii/ praesagiiq; paterni/ magnū profecto/ et clarum speci
 men hoc nup̄ dedit: quod agrotāti p̄sto fuit semp̄/ omiaq;
 p̄ se/ pene ēt fordida ministeria obiuit / uigiliarū patientissi
 mus/ et inedia/ nunq; q; a lectulo ipso patris/ nisi cū maxime
 resp. urgeret / auelli passus: et cum mirifica pietas extaret in

uultu/tamen/ne morbum/aut sollicitudinem paternam mœ-
rore suo adaugeret gemitus omnis/et lacrimas incredibili uir-
tute quasi deuorabat: Porro aut quod unū tristissima ī re
pulcherrimū ceu spectaculū uidebamus/ inuicem pater quo-
q; ipse/ ne tristiozem filiū tristitia sua redderet. frontem sibi
extempore/ uelut aliam fingebat/ ac fluentes oculos in illius
gratiā cōtinebat: nūq̄ aut cōsternatus animo aut fractus/ do-
nec ante ora/natus obuersaretur: Ita uterq; certatim uim fa-
cere affectibus suis/ ac dissimulare pietatem / pietatis studio
nitebatur. ut aut Laurentius e uita decessit/ dici uix pōt/ quā-
ta et hūanitate/ et grauitate ciues omēs suos Petrus noster
ad se domū cōfluētēs exceperit: q̄ et apposite/ et uarie/ et blā-
de etiam dolentibus/ consolantibusq; pro tempore / suamq;
operam pollicentibus responderit: Quantā deinde/ et q̄ sol-
lertem rei cōstituendæ familiari curam ipenderit: ut necessi-
tudines suas omnes/ grauiissimo casu percussas subleuarit: ut
uel minutissimū quenq; ex familiaribus deiectum/ diffiden-
temq; sibi aduersis rebus collegerit / erexerit/ animauerit: ut
in obeunda quoq; re. p. nulli unquam / aut loco/ aut tempo-
ri/ aut muner/ aut homini defuerit: nulla deniq; in pte cessa-
uerit. Sic ut eam plane istitisse iam uiam: atq; ita pleno gra-
du iter ingressus uideatur / breui ut putetur/ parentem quo-
q; ipsum uestigiis cōsecuturus: De funere aut nihil ē / quod
dicam/ tantum ad Aui exemplum ex præscripto celebratum
est: quemadmodum ipse/ ut dixi / moriens mandauerat: tam
magno autem omnis generis mortalium concursu / quam
magnum nunquam antea meminerimus. Prodigia uero

194

morrem ferme hæc antecesserunt: quamquam alia quoque
uulgo feruntur. Nonis Aprilibus hora ferme diei tertia Tri
duo antequam animam edidit Laurentius / Mulier nescio quæ
dum in æde sacra Mariæ nouellæ quæ dicitur / declamitanti
epulpito dat operam repente inter confertam populi multi
tudinem expauēfacta / consternataque consurgit: Lymphato
que cursu / et terrificis clamoribus: Heus / heus / inquit / ciues / an
hunc non cernitis ferocientem taurum / qui templum hoc in
gens flammatis cornibus ad terram deicit. Prima porro uil
gilia cum cælum nubibus de improviso fedaretur / Cōtinuo
Basilicæ ipsius maximæ fastigium / quod opere miro singu
larem toto terrarum orbe testudinem supereminet / tactum
de celo est: ita ut uastæ quæpiam deicerentur moles / Atque in
eam potissimum partem / qua Medicæ conuulsuntur ædes / ui
quadam horrenda / et impetu marmora immania torquerē
tur. In quo illud etiam præscito non caruit / quod in aurata
una Pila / quales aliæque in eodem fastigio conspiciuntur /
excussa Fulmine est / ne non ex ipso quoque insigni / propri
um eius familiæ detrimentum portenderetur: Sed et il
lud memorabile / quod ut primum detonuit / statim quo
que serenitas reddita: Qua autem nocte obiit Laurent
ius / stella solito clarior / ac grandior / suburbano immi
nens / in quo is animam agebat / illo ipso temporis articu
lo decidere / extinguique uisa / quo compertum deinde est /
eum uita demigrasse: Quin excurrisse / etiam faces tri
noctio perpetuo de fefulanis montibus / supraque id tem
plum / Quo reliquiæ conduntur Medicæ gentis / scintillasse

nonnihil/moxq; euanuisse feruntur. Qui quod et leonum
quoq; nobilissimum par in ipsa qua publice continentur ca
uea/sic i pugnam ferociter concurrit/ut alter pessime accep
tus/Alter etiam læto sit datus. Arreti quoq; supra arcē ipam
gemine per diu arsisse flāmæ quasi Castores feruntur: Ac lu
pa identidem sub mœnibus ululatus terrificos edidisse. Qui
dam illud etiam (ut sunt ingenia) pro monstro interpretan
tur/quod excellētissimus (ita. n. habebatur) huius ætatis me
dicus/quando ars eum/prescitatq; fefellerant/animū despon
derit: puteoq; se sponte demerserit: ac principi ipsi Medice
(si uocabulum spectes) familiæ sua nece parentauerit. Sed ui
deo me/cum quidem multa / et magna reticuerim/ ne forte
in speciem adulationis inciderem/ longius tamen puectum
q̄ a principio istitueram: quod ut facerem/partim cupiditas
ip̄a obsequendi/obtemperandiq; tibi optimo / doctissimo /
prudentissimoq; homini/mihicq; amicissimo: cuius quidem
studio satisfacere breuitas ip̄a in transcurso nō poterat: par
tim etiam amara quædam dulcedo quasiq; nullatio ipulit/
recolendæ frequentandæq; eius uiri memoriæ: cui si parem
similemq; nostra ætas unum forte atq; alterum tulit/ potest
audacter iam de splendore nominis / et gloria/ cum uerusta
te quoq; ipsa contendere. Vale.

XV. kal. Iunias. M. cccc. lxxxii. In fefulano Rusculo.

Impressum per me Platonem Bononiensem accuratissime
Octauo kalendas sextilis. M. cccc. lxxxii.